

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ταπεινωτικὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀδικος καὶ σκληρὰ τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ Διακοίνωσις, δι' ἧς κατελύθη ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ κυριαρχία τοῦ Κράτους, ἀναφέρει ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἐλεύθερος ν' ἀποφασίσῃ διὰ τῶν ἐκλογῶν περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας του.

Ὅμως οἱ Φιλελεύθεροι ἤρχισαν τὸ ἔργον τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἀπάτης, λέγοντες καὶ γράφοντας, ὅτι, ἐὰν ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ ἀποδοκιμάσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ Ἀντάντ θὰ θεωρήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὡς ἐχθρὸν αὐτῆς καὶ θὰ πολιτευθῇ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἐχθρικῶς.

Τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ μὲν ἐν Ἀθήναις Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὸν Κυβερνήτην αὐτοῦ, ἡ δὲ Ἀντάντ θὰ σεβασθῇ τὴν τοιαύτην τοῦ λαοῦ θέλησιν, ὁ δὲ Πρέσβυς τῆς Ρωσίας γνωρίζει ἡμῖν κατηγορηματικῶς ὅτι πᾶσα ἐκδήλωσις καὶ πεποιθήσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ εἶνε σεβαστῆ, ἀνεξαρτήτως τῆς ὀρθότητος ἢ τῆς πλάνης αὐτῆς.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχῃ ἄλλως τὸ πρᾶγμα. Ἡ Ἀντάντ ἠπατήθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀργάνων αὐτῆς. Ἡ Ἀντάντ ἐνόμισεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει τὸν πόλεμον, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς, τὸ Ἐπιτελεῖον, οἱ πολιτικοὶ πάντες, ἐπὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, θέλουν τὴν οὐδετερότητα. Ὅχι διότι αὕτη ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ διότι πάντες οἱ παράγοντες οὗτοι ἢ εἶνε Γερμανόπληκτοι ἐκ πλάνης ἢ εἶνε ἀγορασμένοι ὑπὸ τοῦ Κάιζερ.

Ὀὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ Ἀντάντ ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὸ φρόνημα καὶ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Ἄλλ' ἐπλανήθη, ὡς πλανώμενος ὁ κ. Βενιζέλος διεκήρυττε, πρὸ τῆς ἀποστρατεύσεως, ὅτι ὅλος ὁ ἐν ὀπλοῖς λαὸς εἶνε κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς πολιτικῆς του καὶ μαίνεται ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Ἄλλ' ἤδη, συντελουμένης τῆς ἀποστρατεύσεως, καταφαίνεται ἡ ἀλήθεια, διότι ὑποχωροῦν τὰ φαινόμενα καὶ παρουσιάζονται τὰ πρᾶγματα ἐν ὄλῃ αὐτῶν τῇ ἀκριβείᾳ. Διὰ τοῦτο δὲν διελύθη εἰσέτι ἡ Βουλῆ. Διὰ τοῦτο ὠργίζεται κατὰ τῶν ἐπιστράτων ὁ κ. Βενιζέλος. Διὰ τοῦτο σπεύδουν οἱ Πρέσβεις ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ ἐξηγήσῃ καὶ νὰ φανερῶσιν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἀντάντ. Διότι γνωρίζουν ὅτι οὐδαὶς λαὸς ρίπτεται εἰς πόλεμον διὰ τῆς βίας καὶ οὐδαὶς στρατὸς ἀγωνίζεται ἄκων.

Καὶ τὰ πρᾶγματα βαδίζουν τὸν φυσικὸν αὐτῶν δρόμον. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ

ἐγγνωμονεῖ καὶ φοβεῖται τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ. Διὰ τί λοιπὸν νὰ πολεμήσῃ κατ' αὐτῶν; Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου, σύσσωμος ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ. Ἐὰν δὲ σήμερον τὰ πρᾶγματα μετεβλήθησαν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἠδίκηθημεν, ἐπολεμήθημεν, ἐζημιώθημεν, ἐξευτελίσθημεν παρὰ τῆς Ἀντάντ, τῇ πονηρᾷ εἰσηγήσει κακῶν καὶ μοχθηρῶν στοιχείων.

Ἡ Ἀντάντ ἀναμένει τὴν ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ. Καὶ θὰ ρυθμίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς σύμφωνα πρὸς τὸ νέον καθεστῶς, ὅπερ θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν. Ἐὰν ὁ λαὸς ὑποδείξῃ ὡς Κυβερνήτην τὸν κ. Βενιζέλον, ἡ Ἑλλάς θὰ πολεμήσῃ, διότι ὁ κ. Βενιζέλος φρονεῖ ὅτι διὰ τοῦ πολέμου θὰ ἐξυπηρετηθῶσι καλύτερον τὰ ἔθνηκα συμφέροντα. Ἐὰν ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἀποδοκιμάσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ πολεμήσῃ, διότι ὁ λαὸς δὲν θέλει τὸν πόλεμον.

Αὐτὸ λέγει ἡ Νότα τῆς Ἀντάντ. Αὐτὸ λέγουν αἱ ἐξηγήσεις καὶ αἱ διαβεβαιώσεις τῶν Πρέσβων Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ «Κήρυξ» τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἱστορικῆς Νότας τῆς Ἀντάντ ἔγραψεν ὅτι ἀπεκτίμησεν τὴν ἐλευθερίαν μας, διότι ὁ κ. Σκουλούδης ὡς Πρωθυπουργὸς ὑπέθεε τύραννος.

Ὁ κ. Σκουλούδης ἔκαμε βέβαια σφάλμα νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Ἀντάντ μᾶς πιέζει καὶ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔφερε τοὺς Συμμάχους εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Ἐπρεπε νὰ εἴπῃ ὅτι μᾶς πιέζουν αἱ Κάτω Χῶραι καὶ τὰ Σκανδιναβικὰ Κράτη καὶ ὄχι ἡ Ἀντάντ. Καὶ ὅτι τοὺς Συμμάχους ἔφερον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Κοραῆς ἢ ὁ Ὀμηρὸς καὶ ὄχι ὁ κ. Βενιζέλος.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἀπεκάλεσε νόθον τὴν παροῦσαν Βουλὴν, διότι διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ καθ' ὄν χρόνον ἡ Χώρα διετέλει ἐν ἐπιστρατεύσει, πρότερον νὰ παραμείνουν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ σώματα τοῦ στρατοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει καὶ νὰ κινήσῃ ἐκλογάς. Συγχρόνως ἐξετέθη αὐτὸς ἐν Μιτυλήνῃ καὶ οἱ ὀπαδοὶ του ἐν Χίφ καὶ Δράμα καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειτο ἐν ἐπιστρατεύσει.

Ἡ «Ἀδελφιστὴν» ὄργανον τῆς Ἀντάντ, γράφει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν οὐδέτεροι. «Ὅσοι λαοὶ θέλουν νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι, πρέπει νὰ συντελέσουν εἰς τὴν νίκην τῆς Ἀντάντ».

Τὸ ἄρθρον τοῦ «Ρίζοσπάστου» Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὰς γνωστὰς σκιῆς ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, μεταξὺ ἄλλων, γράφει: «Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Βενιζέλος ἀνήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀπέναντι τῆς Σερβίας, οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐλάμβανον τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Βασιλέως ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ κεντήσῃ τὴν Βουλγαρίαν ἐὰν αὕτη ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερβίας».

Διὰ τὴν πολὺκροτον Νόταν τῆς Ἀντάντ ὁ Βασιλεὺς εἶνε υπεύθυνος. Αὐτὸς προεκάλεσε τὸν ἀποκλεισμόν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του πρὸς τὴν ἀπαίσιαν Κυβέρνησιν τοῦ Σκουλούδη καὶ διὰ τῆς δηλώσεώς του ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος εἶνε πολιτικὴ ἰδική του. Καὶ τοῦτο διότι ἔχει ἐπιδράσει ἐπ' αὐτοῦ ἡ Γερμανικὴ κουλτούρα.

Ἄλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶνε διατεθειμένος ν' ἀνεχθῇ νέαν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων του. Ὁ ἄμυνθῇ κατὰ τρόπον ἐντόνον καὶ ἐμπράκτως ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν του, καὶ ἴσως ἡ ἀγανάκτησίς του καὶ ἡ ἐξέγερσίς του παρασύρῃ καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον οἱ ἀληθῖνοι πατριῶται θέλουν νὰ στέκεται ὑψηλὰ καὶ νὰ μὴ κατέρχεται εἰς τὸ κομματικὸν ἐπίπεδον».

Ἐὰν πάντα ταῦτα καλῶς ἀντιλαμβάνεται ὁ Βασιλεὺς, τότε ἀγεται τὴν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀδιαφορεῖ τελείως διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ μόνη σκέψις

του εἶνε πῶς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν Γερμανίαν, μετὰ τῆς ὁποίας ἔχει ὑπογράψει καὶ σχετικὴν συνθήκην».

Ἄλλὰ πρέπει διὰ τρόπον ριζικοῦ ν' ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος μιᾶς νόθου ὑποχρεώσεως καὶ ν' ἀφήσῃ αὐτὸ ἐλεύθερον νὰ ρυθμίσῃ τὴν τύχην του διὰ νὰ μὴ ἀτμασθῇ καὶ δευτέραν φορὰν».

Αὐτὰ γράφει ὁ «Ρίζοσπάστης». Ὁμιλεῖ ὁ ἐντιμὸς αὐτὸς κύριος περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνέστησεν ἡ Νότα τῆς Ἀντάντ! Λαμπρά...

Ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἀληθινῶν πατριῶτων, οἵτινες θέλουν τὸν Βασιλέα νὰ ἴσταται ὑψηλὰ! Τοὺς καὶ μένους...

Ὁ Βασιλεὺς, κατὰ τὸν τίμιον «Ρίζοσπάστην», ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποῖου θυσιάζει καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὰ συμφέροντα χάριν τῆς Γερμανίας!

Τὸ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔσωσε τὴν Πατρίδα ἐκ βεβαίας καταστροφῆς εἶνε αἴτιον. Καὶ διὰ τοῦτο πρέπει, ἐπὶ τέλος, νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ ἐξέλθωμεν ἵνα μὴ ἀτμασθῶμεν καὶ δευτέραν φορὰν! Ὁραία...

ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀδελφῶν Φιλελευθέρων ἀντεκατεστάθησαν Ὑπουργοί, Νομάρχαι, Φρούραρχοι, Ἀστυνομιοί, Εἰσαγγελεῖς, Δικασταὶ κλπ. κλπ.

ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀδελφῶν Φιλελευθέρων ἐξετοπίσθησαν τῶν Ἀθηνῶν ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοί. Ἐφριλακίσθησαν καὶ ἐτιμωρήθησαν ἀξιωματικοὶ ὑπὸ τοῦ Σαράϊν.

ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀδελφῶν Φιλελευθέρων ἐξακολούθησαν αἱ νηοφῖαι καὶ ἡ κατάσχεσις καὶ ἐξαφάνισις τῶν ἀντιφρονούντων ἐφημεριδῶν.

Ἄσπον ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀδελφῶν Φιλελευθέρων θὰ ἴδωμεν καὶ θὰ πάθωμεν χειρότερα. Τί μεγαλιῶν, ἀλήθεια, νὰ ἐνέ τις Φιλελεύθερος!

Αἱ «Ἀθήναι» τοῦ κ. Πάππ γράφουν ὅτι «ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ὡς πρόγραμμα τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἀντάντ καὶ θὰ ὠδηγήσῃ τὴν Χώραν εἰς πόλεμον».

Εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου φρονεῖ ὅτι «ἡ Ἑλλάς δὲν πρέπει νὰ κυβερνηθῇ ὑπὸ τοῦ Σκουλούδη ἢ τοῦ Γούναρη. Ἴδου ἡ μόνη ἐγγύησις τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἀντάντ περὶ τῶν ἀγαθῶν διαβεβάσεως μας». Καὶ τότε, κ. Πάππ, ποῖον θὰ ψηφίσωμεν;

Ἡ «Ἀλήθεια» τοῦ Τσουκαλά γράφει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε Ἕλλην πολιτῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον λέγει ὅτι ὁ κ. Γούναρης δὲν εἶνε ἀξίος οὔτε διὰ Κοινοτικῶς Σύμβουλος. Τί κακῶν, ἀλήθεια, νὰ φθάνη τις εἰς τὰ ἄκρα!

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἔγραψεν εἰς τὸν «Κήρυκα» ὅτι ὅταν ἀφεθῇ ἐλεύθερος ὁ ἐν ὀπλοῖς λαὸς θὰ ἐκδηλώσῃ εἰς ὀγκώδη συλλαλητήρια τὸ φρόνημα τοῦ ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὀργίζεται τώρα διότι ὁ ἐν ὀπλοῖς λαὸς διαδηλοῖ τὸ ἀληθές καὶ γνήσιον αὐτοῦ φρόνημα.

Ὅστε καὶ τὴν φορὰν ταύτην καταγωγῶς ἠπατήθη ὁ κ. Βενιζέλος, δεινῶς ἀπατῶν καὶ τὴν Ἀντάντ εἰς βάρος αὐτοῦ, αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀτυχῆσας Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Πέτρος, διαμείνων ἐν Χαλκίδι, πάσχει ψυχικῶς καὶ εἶνε ἀξιολύπητος.

Διαρκῶς μακαρίζει τὸν Βασιλέα ἡμῶν, ὃν ἀποκαλεῖ «Ἅγιον Κωνσταντῖνον», καὶ διαρκῶς αἰτιάται τὸν Πρωθυπουργὸν τὸν Πάσιτις.

Ἡ Ὁραία «Ἐστία» τοῦ Ὁραίου Κύριου θρηγεῖ ἀπαρηγόρητα, διότι δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἐλευθερία, καὶ διότι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθῶν ὑπὸ τὴν βίαν τῶν «Συνδέσμων τῶν Ἐπιστράτων». Ἄς κοιμᾶται ἡσυχος ὁ τίμιος πατριώτης.

Ὅταν ἡ Ἀντάντ, χάριν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπιβάλλει ἐκλογάς, ὑπάρχει ἐλευθερία. Ὅταν αἱ εἶναι πολιτικαὶ προπαγάνδαι διαθέτουν λίρας καὶ ρούβλια πρὸς διαφθορὰν τῶν συνευδήσεων, αἱ ἐκλογαὶ εἰσι νόμμοι. Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐπίστρατοι, οἱ μόνοι ἀρμόδιοι ν' ἀποφρανοῦν περὶ τοῦ πολέμου ἢ τῆς οὐδετερότητος, ὀργανοῦνται ὡς ἐκδηλώσουσιν τὴν γνώμην των, τότε θρήνος καὶ κοπετός! Κατεργαροὶ...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Δὲν ἤξευρω ἂν καὶ εἰς τὰς ἔδρας τῶν ἄλλων Σωμάτων ὑπεδέχθησαν τὴν πρώτην περὶ ἀποστρατεύσεως εἰδησιν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπαθείας καὶ ψυχρότητος οἷα ἐνταῦθα παρετηρήθη, ἔχω οὐχ' ἦτιον βασιμους λόγους νὰ φρονῶ ὅτι ἡ ἐκ ταύτης ἐντύπωσις καὶ ἀλλαχοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἦτο διαφορετικὴ.

Ὁμοίως καταπληκτικὰ μὲ τὴν τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἐνθουσιάζονται ἀκόμη τὴν βαρυνθίαν καὶ ἀπροθυμίαν μετ' ἧς οἱ ἐφεδρικοὶ κατετάσσοντο τότε εἰς τὰ σώματά των, τὴν νεοκινήν σιγὴν ἧτις ἐβασίλευεν ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ Ἐυδρίου διερχομένων καὶ τοὺς ἐφεδρικοὺς εἰς τὴν μεθόριον μεταφερόντων ἀποστολῶν καὶ τὰς δριμυεῖας ἐπικρίσεις τῶν ὁποίων ἀντικείμενον αὐτῆ ἐγένετο ἐκ μέρους ὄλων γενικῶς τῶν ἐφεδρικών.

Πρὸς τὴν ἄλλως τε ὁ ἐνθουσιασμός ἐκ τῆς παραλόγου ἐκείνης ἐπιστρατεύσεως τῆς ἐν μέρει ἐντέχνως ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς πολιτικῆς προκληθείσης καὶ τοὺς Ἕλληνας διπλωμάτας ἐξαπατησάσης, μηδαμῶς δὲ ἄλλως τε μέχρι σήμερον οὔτε ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεων οὔτε καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν Κυβερνητικῶν ἐφημερίδων ἀποχρόντως δικαιολογηθείσης, ἀφοῦ δὲν διέβλεπέ τις ἐν αὐτῇ τὰ αἷτια τὰ ἀπολύτως δικαιολογούντα μίαν τοιαύτην σύρραξιν, τὸν σκοπὸν, τὰ πραγματικὰ ἐκ τοῦ ἀγῶνος ὠφέλη, ἀλλ' οὔτε καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἀντίπαλον.

Ἐκ παραλλήλου πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ἐν Χαλκίδι ἐδοξασμένους παρετήρουν τοὺς ἐφεδρικοὺς κατερχομένους τῶν ἐπιτάκτων οἰδηροδρόμων καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὰ σώματά των καταπεπονημένους, ἀπενθαρρυνθέντας, κατανοοῦντας οὐ οὐδὲν πρᾶγμα ἐπιτέλεσαν ἐπὶ τόσον καιρὸν, μὲ τὸ ἠθικὸν ἐν τελείᾳ καταπτώσει, χωρὶς φωνᾶς, χωρὶς ἐνθουσιασμοῦ, καὶ μοῦ ἔκαμνον τὴν ἐντύπωσιν ἐφεδρῶν ἐρχομένων οὐχὶ διὰ τὴν παραδώσωσιν ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τὴν καταταχθῶσι.

Ἄν θέλω βεβαίως νὰ συγκρίνω ταύτην μετὰ τὴν κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1913 καὶ τὸν τότε ἐνθουσιασμόν, διότι τὰ ἀνόμοια δὲν παραβάλλονται, οὔτε καὶ μετὰ τὸν ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸν τότε ἐνθουσιασμόν τοῦ Ὀκτωβρίου 1915 ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ Βενιζέλου ἀπλῶς σχολιάζω καὶ τὸ θέαμα τοῦτο κρατῶναι ἔτι μᾶλλον τὰς παρ' ἐμοὶ ἐξ ἀρχῆς ὑποστηριζόμενας γνώμας.

Πρὸς τὴν ἀληθείᾳ ὁ ἐνθουσιασμός ἀφοῦ πάντες προαισθάνονται ὅτι ἡ ἀποστράτευσις αὐτῆ δὲν εἶνε ἢ μία προσωρινὴ κατάστασις ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ὄλου Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφρησυχάζη τις ἐφ' ὅσον ὁ Ἐθνοπαϊκὸς πόλεμος ἐξακολουθεῖ καὶ ἢ ἐν τῇ Βαλκανικῇ κατάστασις δὲν παρουσιάζει οὔτε ἐπ' ἐλάχιστον ἴσχη βελτιώσεως; Φαντάζεται τις ὅτι θὰ εὐρεθῇ μία τόσον ὑπεράνθρωπος Δύναμις ἧτις νὰ δυνήθῃ νὰ λύσῃ ὅλα τὰ ἐν τῇ Βαλκανικῇ νεογεννηθέντα ζητήματα ἀνέν μιᾶς νέας ὀριστικῆς συρράξεως; Ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου φυσικὰ δὲν εἶνε δυνατόν εἰς μίαν τοιαύτην διεθνήν κατάστασιν, οὕτω ὄραταίως ἐξελισσομένην καὶ ἀδιακόπως μεταβάλλουσαν φάσεις, νὰ καθορίσῃ τις ἐκ τῶν προτέρων οὔτε τὸν ἐκ τῆς ἀδιακόπως παρατηρουμένης πολιτικῆς ζυμώσεως μέλλοντα νὰ προκύρῃ συνδυασμὸν οὔτε τὸν καθ' οὗ ὁ συνδυασμός οὗτος, ἀλλ' οὔτε ἀκόμη καὶ τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς μοιραίας στιγμῆς. Ἐξαρτᾶται ἀναμφισβητήτως ἐκ τοῦ Ἐθνοπαϊκοῦ ἀγῶνος. Καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος νῦν εὐρίσκειται εἰς κορυσιμώτατον σημεῖον καὶ διὰ τὰ δύο μέρη ὡς ἐκ τῆς ὡς φαίνεται, ἐπιστάσης στιγμῆς καθ' ἣν ἡ πλάστιγξ τείνει νὰ λάβῃ μίαν ὀριστικὴν τέλος κλίσιν. Μοιραίως δὲ καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἂν ἡ πλάστιγξ αὐτῆ κλίνῃ πρὸς τὸ ἀνίτιθεν τῆς σήμερον μέρος ἴσως ν' ἀρχίσῃ νὰ διαφαίνεται ἡ θέσις καὶ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος πλησίον τῶν Συμμάχων.

Ἀλλὰ θὰ κλίνῃ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μέχρι ποίου σημείου πρέπει νὰ φθάσῃ ἢ κλίσις ἵνα διὰ τῆς συνδρομῆς μας συντελέσωμεν κατὰ τι εἰς τὴν ἐπικράτησιν καὶ δυνηθῶμεν νὰ προσπορισθῶμεν ἐκεῖνα αἷτια κατ' ἄλλον ἵνα οἰονόησιτε συνδυασμὸν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν; Ἐὐκταῖον ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἀμφίβολον σφόδρα ἀπὸ πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς.

Γ. Ν.

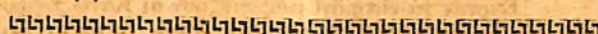
Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, συνεπέα, ὡς λέγεται, ἐνώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἢ κατ' ἄλλους ἐκ σπινθήρος ἐκπεμφθέντος ἐκ τινος κινδύλας, ἐξεργάγη ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς οδοῦ Θεάτρου οἰκία τοῦ εἰς Ἀθήνας ἀποδημοῦντος συμπολίτου

μας κ. Ν. Ἀλεξάνδρου πυρκαϊά, ἧς αἱ διαστάσεις προελήφθησαν, χάρις εἰς τὴν ἐγκαίρον καὶ ἐπιτυχῆ ἐνέργειαν ἐξ ἐνός τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, ἧτις μετὰ σπανίας δεξιότητος καὶ ἐπιτυχίας ἐνεκατέστησε πλέον ἢ ἐγκαίρως τὸ πυροσβεστικὸν συνεργεῖον τῆς ἐκ τριῶν ἀντικλῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημοτικοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Φ. Καμπάνη, καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Α. Σοφianoῦ, ἐξ ἑτέρου δὲ τῆς Ἀστυνομίας, ἧτις καὶ τὴν ἀσφαλῆ φρούρησιν τῆς πυρπολουμένης οἰκίας καὶ τῶν κάτωθι αὐτῆς ἐμπορικῶν καταστημάτων ἀνέλαβε καὶ τὴν εὐτυχῆ ἐμπνευσιν ἔσχε νὰ ἐπιτάξῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πυρκαϊᾶς πάντα τὰ κυκλοφοροῦντα ἐν τῇ πόλει ὑδροφόρα βυτία, ὥστε νὰ καταστή ἀδιάλειπτος ἢ διὰ τῆς κατακλύσεως τῶν ὑδάτων κατάσβεσις τῆς πυρκαϊᾶς.

Μεγίστην συμβολὴν πρὸς ἐπιτυχῆ ἐκβασίν τῆς πυροσβεστικῆς ἐν γένει ἐργασίας παρέσχεν ἀδιαφιλονεικῆτως τὸ σῶμα τῶν ἐν Σύρῳ Προσκόπων, ὅπερ, ἐργαζόμενον ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ κ. Π. Ἀλθανόν, ἐθαυμάσθη καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ ἐργασίᾳ μεθοδικότητα καὶ διὰ τὴν πειθαρχίαν του καὶ διὰ τὴν ἀκαταπόνητον ἀντοχήν τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἐφήδων.

Ἡ πυρκαϊά αὐτῆ κατέδειξε διὰ πολλοστήν ταύτην φοράν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεως ἀρτίας πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἀτυχῶς ὁ Δῆμος Ἐρμούπολεως ἀδυνατεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ συντηρήσῃ, δεδομένου, ὅτι, αἱ λεγόμενοι νόμιμοι ὑποχρεώσεις, δι' ὧν τὸ Κράτος ἐπεβάρυνεν αὐτὸν, μόλις περὶ τὰς 6000—6500 δραχμῶν τῇ ἀφῆκαν δι' ἑξοδα διοικήσεως, οὕτως ὥστε ἡ ὑπηρεσία δὲν γνωρίζει εἰς τί νὰ πρωτοδιαθέσῃ αὐτάς. Λέγομεν δ' ὅτι ἡ πυρκαϊά αὐτῆ κατέδειξε τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, διότι, ἂν ἐξεργήγνυτο ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ εἰς μέρος ἀπώτερον, οὐδὲν τῶν οὕτω εὐχερῶς ἤδη συντελεσθέντων θὰ συντελείτο, καθ' ὅσον οὔτε ὁ σχηματισμός τῆς πυροσβεστικῆς ἀγγαρείας τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς θὰ ἐπετυγχάνετο, ἐλλείψει ἐργατῶν, οὔτε ἡ πρόχειρος εὐρεσις τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕδατος θὰ ἦτο εὐχερῆς, οὔτε ἡ τόσον ἐγκαίρως ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία τοῦ πυροσβεστικοῦ συνεργεῖου ἐφικτή, καὶ τὸ πῦρ θὰ εἶχεν ὄλον τὸν καιρὸν ἵνα ἐλεύθερον ἐπιτελέσῃ τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον του.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΝΑ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Γ. Παρασκευόπουλος ἐξέδραμε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Κοινότητα Βάρης. Τὸν κ. Νομάρχην ὑπεδέχθη ὁ Πρόεδρος κ. Μιχ. Καπέλλος μετὰ τῶν Κοινοτικῶν Συμβούλων, ὁ Ἐφημέριος αἰδ. Ἀντώνιος Καπέλλος, ὁ διδάσκαλος κ. Σταυράκης καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου. Ὁ κ. Νομάρχης παρέστη εἰς τὴν λειτουργίαν, καθ' ἣν ἐθαύμασε τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν κατανύξιν πάντων. Κατόπιν ἐδέχθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ καλοῦ Ἐφημερίου τοὺς φιλέργους καὶ νοήμονας χωρικοὺς. Οἱ κτηματῖαι τοῦ χωρίου ἐζήτησαν ὅπως διορισθῶν ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἀγροφύλακες διὰ τὴν προστασίαν τῶν κτημάτων καὶ τὴν φύλαξιν τῶν καρπῶν, μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τῶν κτηματιῶν. Ἐπίσης ἐζήτησαν ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτοῖς ἢ χρῆσις τῶν ἐξωδεργῶν διὰ τὴν σύλληψιν τῶν πτηνῶν, ὅχι τόσον πρὸς κερδοσκοπεῖαν ἢ λαίμαργίαν ὅσον διὰ ν' ἀποτραπῇ διὰ τοῦ μέσου τούτου ἢ εἰσοδος τῶν κυνηγῶν εἰς τὰ κτήματά των, τὰ ὅποια ὑφίστανται φθορὰν καὶ ζημίαν. Ἐζήτησαν ἀκόμη ὅπως ἐνεργήσῃ ὁ κ. Νομάρχης καὶ ἐπιτραπῇ ἢ ἐξαγωγή σανοῦ ἐκ τῶν πλησιεστέρων νήσων, καθόσον ἀπηγορεύθη αὐτῆ καὶ ἡ Σύρος ἔχει ἔλλειψιν τῆς τροφῆς ταύτης τῶν ζῴων. Ὁ κ. Νομάρχης, ἀφοῦ ἤκουσε μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος

τὰ αἰτήματα τῶν χωρικῶν, ὠμίλησε πρὸς αὐτοὺς καταλλήλως, συγκαρτεῖς τούτους διὰ τὴν φιλεργίαν, τὴν νοσημοσύνην καὶ τὴν νομιμοφροσύνην αὐτῶν καὶ ὑποσχεθείς ὅχι μόνον νὰ φροντίσῃ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν αἰτημάτων των, ἀλλὰ καὶ ὅτι, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνωμάτων περιστάσεων, θὰ προσπαθήσῃ, ἵνα, εἰ δυνατόν, βελτιωθῇ ἡ ὁδοποιία τοῦ χωρίου, ἧτις δὲν εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν.

Οἱ χωρικοὶ ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι ἐκ τῆς ἐπισκέψεως καὶ τῶν λόγων τοῦ κ. Νομάρχου, παντριετρόπως δὲ ἐξεδήλωσαν τὴν χαρὰν των, διότι πρῶτην ἤδη φοράν βλέπουν εἰς τὸ χωρίον των τὸν Νομάρχην ἐξετάζοντα καὶ μεριμνῶντα περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν συμφερόντων ἐν γένει τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ χωρίου των. Καὶ ὁ ἐνάρετος Ἐφημέριος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ ἄλλοι οἰκοκυραῖοι τῆς Βάρης προσεκάλεσαν τὸν κ. Νομάρχην ὅπως παραμείνῃ ἐκεῖ τὴν μεσημέριαν, ἀλλ' οὗτος εὐχαριστήσας δὲν ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν, καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν λίαν εὐχαριστημένος, ἀφοῦ πρῶτον ἐπισκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Πρόεδρον. Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου παραταχθέντες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις εὐχαριστήσας συνέστησεν αὐτοῖς νὰ ζητωκραυγᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνους, τῆς Σύρου καὶ τῆς Βάρης, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἐφημερίου, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ὁ κ. Νομάρχης διήλθε καὶ ἐκ τῆς Κοινότητος Μάνα, ἧτις κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἤγε τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλοῦσιου. Τὸν κ. Νομάρχην ὑπεδέχθησαν ὁ Ἐφημέριος αἰδ. Πέτρος Ρουσσος μετὰ τῶν ἱερέων αἰδ. Κ. Παλαιολόγου καὶ Μ. Φέρρη, οἵτινες ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐφημερίου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγένετο λόγος περὶ τῶν πολλῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος, τοῦ Προέδρου κ. Μ. Μαραγκοῦ ἀπουσιάζοντος εἰς Ἐρμούπολιν. Καὶ ὁ Ἐφημέριος Μάννα προσεκάλεσε τὸν κ. Νομάρχην ὅπως παρακαθήσῃ εἰς τὸ γεῦμα, πλὴν ὁ κ. Νομάρχης εὐχαριστήσας δὲν ἀπεδέχθη, καθόσον ἐπείγετο ἵνα κατέλθῃ εἰς Ἐρμούπολιν. Ὁ κ. Νομάρχης εἶνε λίαν ἐνθουσιασμένος ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης. Προσεχῶς δὲ θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς ἄλλας Κοινότητας τῆς νήσου. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε ἄριστον, καθόσον ὅχι μόνον ὁ ἀνώτατος τοῦ Νομοῦ ἄρχων ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῶν Κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀκούει καὶ βλέπει καὶ ἀντιλαμβάνεται ἰδίους ὄμμασι τὰς ἀνάγκας καὶ ἐν γένει τὴν κατάστασιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ. Εἶνε ἄξιος συγκαρητηρίων ὁ Νομάρχης κ. Παρασκευόπουλος διὰ τὴν καινοτομίαν ταύτην, ἧτις ἐπέπλησε χαρᾶς τοὺς κτηματῖας καὶ γεωργοὺς τῆς Σύρου.

ΜΙΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΣ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Τὸ μέγαρον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς τῶν Θηλέων τῶν Καλογραιῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ, τὸ μεγαλοπρεπές, εὐάερον καὶ εὐήλιον, τὸ εὐρισκόμενον ἐν μέσῳ ἀειθαλῶν δένδρων, φυτῶν, ἀνθέων καὶ ὑδάτων, ὑπὸ τὴν παρθενικὴν πνοὴν τοῦ ὁποίου παρθένοι διδάσκουσιν πρὸς παρθένους τὰ νάματα τῆς πνευματικῆς τοῦ Χριστοῦ τροφῆς, ἐδέχθη ὑπὸ τοὺς θόλους αὐτοῦ ἐπίλεκτον καὶ πολυπληθῆ ὁμήγυριν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας διδασκάλισσαι καὶ μαθήτριάι ἐπέδειξαν σπάνια καὶ ἀληθῶς πρωτοφανῆ δείγματα φιλομαθείας, ἀγωγῆς καὶ πατριωτισμοῦ. Ἐτελείτο ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τοῦ λήξαντος τῶν μαθημάτων ἔτους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἐξετελέσθη μετὰ ζηλευτῆς ἐπιτυχίας ὠραῖον πρόγραμμα, ἢ ἐκτέλεσις τοῦ ὁποίου κατέδειξε τὴν μητρικὴν στοργὴν καὶ εὐσυνειδησίαν τῶν διδασκουσῶν καὶ τὴν ἀρίστην καὶ φιλότιμον ἐπιμέλειαν τῶν διδασκόμενων. Τὸ πλοῦσιον καὶ ὠραῖον καὶ ἐκλεκτὸν τοῦτο πρόγραμμα διηρέθη εἰς δύο μέρη, ἅτινα παρελθούσης ἑβδομάδος. Παρέστησαν ὁ Παν. Ἐπίσκοπος Σύρου κ. Ἀντώνιος Μακρυωνίτης, πολλοὶ ἱερεῖς καὶ ἄλλοι κληρικοὶ, γάλλοι τινες ἀξιωματικοὶ καὶ πάντες οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητριῶν.

Τὴν Τρίτην ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνῆς ἡ ὠραία γαλλικὴ κωμῆδια «Ἐλεος καὶ διάκρισις»,

εις την οποίαν έλαβον μέρος αι μαθήτριάι Πολυξένη Κούλουθρου, Έλένη Σταματιάδου, Παρρασκευούλα Σκουρά, Έλένη και Μαργαρώ Έμπερικήου, Κατίνα Μπαίλα, Φραγκίσκα Μαλανδράκη, Δέλα Χάμπα, Ζαφυρία Γαλανάκη, Σταματία Άντωνίου, Στεφανία Κουντουρούση, Μαρία Ρούσσου, Μαρία Παλαιολόγου και Μαργαρίτα Κοκκινάκη. Η έκτελεσις υπήρξεν άριστη άποσπάσασα τὰ χειροκροτήματα πάντων. Κατόπιν εξέτελέσθη τὸ πολὺ — πολὺ ὠραῖον γαλλικὸν κωμειδύλλιον «Ισαβέλλα, ἡ νέα διδασκάλλισσα» ὑπὸ τῶν μαθητριῶν Δεσποίνης Κωττάκη, Ἀγγελικῆς Μπαστουνοπούλου, Μακεδονίας Πατρικίου, Λέλας Ἀθανασούλια, Φλώρας Πελοποννησίου, Ἑλλης Θεριανθοῦ και Εὐγενίας Πολέμη. Τόσον ἡ ὑπόκρισις ὅσον καὶ ἡ έκτελεσις τῶν ἀσμάτων υπήρξε πλέον ἢ ἐπιτυχής.

Αἱ μαθήτριάι, μικραὶ καὶ μεγάλαι, ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ, ἔφαλλον ὠραῖα ἀσματα, πατριωτικά καὶ ἐθνικά, ἑλληνικά καὶ γαλλικά. Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ἐν ὑπαίθρῳ αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς, αἵτινες ἀληθῶς ἀπετέλεσαν τὸ κορυφῆμα τῆς θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας τῆς μοναδικῆς ταύτης σχολικῆς ἑορτῆς. Εἶνε ἀδύνατον καὶ εἰς τὸν πλέον δεδοκιμασμένον κάλαμον νὰ περιγράψῃ, καὶ μάλιστα δι' ὀλίγων, τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὠραίας ταύτης γυμναστικῆς, ἣν, ἀπίστευτον ἴσως, ἐδίδαξε μία τῶν Καλογραϊῶν τοῦ ἀρίστου τούτου Παρθενιαγωγείου. Μόνον οἱ ἰδόντες δύνανται νὰ παραστήσωσι τὴν ὠραιότητα τῶν γυμνασμάτων καὶ τὴν ἐπιτυχὴ αὐτῶν έκτελεσιν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν.

Τὴν Πέμπτην ἐψάλλησαν ὠραῖα τραγούδια ἑλληνικὰ καὶ γαλλικά. Πολλὰ μαθήτριάι εξέτελεσαν διὰ πιάνο μουσικὰ τεμάχια μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἐπαίχθη τὸ ὠραῖον ἔργον «Ἀλσατία καὶ Λωραίνη» μὲ πρωταγωνιστριάς τὰς δεσποινίδας Σπεράντσα Γ. Πρίντζη καὶ Εἰρήνην Ἀλ. Ράδ. Ἐλαβον μέρος ὅλαι αἱ μικραὶ μαθήτριάι, ὑποκριθεῖσαι τὰς διαφόρους τῆς Γαλλίας Ἐπαρχίας.

Τέλος ἐδιδάχθη τὸ ἐξοχὸν ἐθνικὸν ἑλληνικὸν δράμα «Ἀθανάσιος Διάκος» εἰς τρεῖς μεγάλας καὶ διεξοδικὰς πράξεις. Ἡ έκτελεσις τοῦ πατριωτικοῦ τούτου ἔργου υπήρξεν ἄψογος. Ἡ σκηνὴ ἐπιτυχῆς, ὁ ἱματισμὸς πλούσιος, ἡ ὑπόκρισις τελεία. Πάντες καταπλάγησαν ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, καὶ ἐνθουσιωδῶς καταχειροκρότησαν τὰς ὠραίας τοῦ ἔργου σκηνάς.

Ἡ δεσποινὶς Πολυξένη Κούλουθρου, ὡς Ἀθανάσιος Διάκος, ἐπαίξεν ἐξόχως ἐπιτυχῶς ἐὰν ἦτο ὀλίγον τι ζωηρότερος, θὰ καθίστατο ἀνώτερος τῶν δικιωτέρων ἠθοποιῶν τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς. Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν ὅτι ὁ Ἀθανάσιος Διάκος τῆς Σχολῆς τῶν Καλογραϊῶν ἦτο μία ὠραία κόρη, ὡς ὠραῖος ἦτο καὶ ὁ Διάκος τῆς Ἀλαμάνας. Ἡ δεσποινὶς Δέσποινα Κωττάκη, ὡς μήτηρ τοῦ Διάκου, υπήρξεν ἀμίμητος. Ὡς κόρη δὲ πραγματικῶς ὄρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ συνεκινήθη καὶ συνεκίνησε μέχρι δακρύων τὸ ἀκροατήριόν τῆς. Ἡ δεσποινὶς Μακεδονία Πατρικίου, ὡς ἀδελφὴ τοῦ Διάκου Ἐλένης, ἐπαίξε μετὰ πολλῆς φυσικότητος ἢ ἀφέλεια τῆς κόρης ταύτης υπήρξε κατὰ τὸ ὠραῖον. Ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Σταματιάδου, ὡς Πασσᾶς, υπήρξεν αὐστηρῶς τελείος, καίτοι τὸ αἰμοδόρον καὶ ἡ ἀγριότης τοῦ ρόλου αὐτῆς δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν τρυφερότητα ψυχῆς κορασίδος. Ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Μπαστουνοπούλου, ὡς Ἀναστάσιος, γραμματεὺς χριστιανὸς τοῦ Πασσᾶ, ἐπαίξε μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ λεπτότητος. Τέλος ἡ δεσποινὶς Λέλα Ἀθανασούλια, ὡς Χασάν-Ἀγάς, υπήρξεν ἀπαράμιλλος ὑπεκρίθη μετὰ τέχνης πολλῆς τὸν ρόλον τῆς ἡ δεσποινὶς αὕτη, υπήρξε δὲ καθ' ὅλα τέλειον τουρκάκι καὶ τὴν μορφήν καὶ τὴν ψυχὴν, καίτοι ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ἀμφιδάλλομεν ὅτι εἶνε μία κόρη χαριτωμένη μὲ ψυχὴν εὐγενῆ καὶ ὠραίαν καὶ οὐχὶ ἀληθοῦς Χασάν-Ἀγά. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνωτέρα ἐπιτυχία ὄλων τῶν προσώπων ἦτο ἀδύνατος. Καὶ οἱ αὐστηρότεροί κριτικοὶ τῆς θεατρικῆς τέχνης καὶ οἱ μᾶλλον ἰδιότροποι θεαταὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς θὰ ἐφευτροποῖ ἀληθῶς ἐνθουσιασμένοι ἐκ τῆς παραστάσεως ταύτης, ἐὰν εἶχον τὸ εὐτύχημα ν' ἀπολαύσουν ὅτι ἀπὴλαυσεν ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι τὸ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν παιχθὲν τοῦτο δράμα ἐδίδαξεν εἰς τὰς μαθητριάς τῆς σχολῆς μία τῶν Καλογραϊῶν αὐτῆς. Καὶ τοῦτο δὲν εἶνε μικρὸν.

Ἐν τέλει ἐγένετο ἡ στεφάνωσις τῶν μαθη-

τριῶν καὶ διενεμήθησαν τὰ δῶρα τῆς σχολῆς. Πρῶτῃ δὲ ἐστεφανώθη ἡ δεσποινὶς Μαρία Μαλανδράκη, ἣτις, ἐξετασθεῖσα ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς διδασκαλίσεως τῆς γαλλικῆς μετὰ τῶν ἐπικίων καὶ τῶν συγχαρητηρίων τῶν Καθηγητῶν. Μετὰ ταῦτα, κατὰ γενικὴν ἐπιθυμίαν ὄλων, ἐπανελήφθη τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς, τὸ ὅποιον τόσον ἐνεθουσίασε τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν.

Εἰς Γουεῖς

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΟΥ ΕΥΠΑΤΡΙΔΟΥ

Ἐκ Μασσαλίας ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς πρὸς τοὺς ἐδῶ συγγενεῖς τοῦ ὁ θάνατος Ἑρμοῦπολίτου εὐπατρίδου, τοῦ μακαρίτου Παντολέοντος Α. Τσιροπινᾶ, γόνου τῆς ἀπὸ τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Ἑρμοῦπόλεως ἐγκαταστάσεως ἐνταῦθα εὐπολήπτου οἰκογενείας Α. Τσιροπινᾶ, ἣτις τόσους εὐθαλεῖς βλαστοὺς παρέσχεν εἰς τὴν Ἑρμοῦπολιν ἐφ' ἧς τὰς τύχας μεγίστην ἤσκησαν ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας ἐπίδρασιν.

Ὁ θανὼν Παντολεὼν Α. Τσιροπινᾶς, οὗ ὁ ἀδόκητος θάνατος ἄφατον προξένησε θλίψιν εἰς τε τοὺς συγγενεῖς τοῦ καὶ τοὺς ἐνταῦθα πολυπληθεῖς φίλους τοῦ, οἰστρηλατούμενος ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου, καὶ εὐρύτερους ὀρίζοντας πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἐμπορικῆς αὐτοῦ δράσεως θηραῶν, ἐνεκατέστη πρὸ μακροῦ εἰς τὸ μεγαλείτερον τότε κατὰ τὴν Μεσόγειον ἐμπορικὸν κέντρον, τὴν Μασσαλίαν, ὅπου τάχιστα καθεῖξεν ἐπιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῆς ἐκείσε ἐμπορευομένης πολυπληθοῦς Ἑλληνικῆς Παροικίας, μεγίστας ἐκάστοτε παρασχὼν τὰς ὑπηρεσίας εἰς τε τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ τὰς ἐθνικὰς μας ὑποθέσεις, ὁ δὲ θάνατός πάντως καταλιμπάνει ἔργῳ καὶ οὐχὶ λόγῳις κενὸν δυσαναπλήρωτον.

Ἐπὶ τῇ θανάτῳ τοῦ ἀρίστου τούτου τῆς Ἑρμοῦπόλεως τέκνου διαπέμπομεν θερμὰ τὰ συλλυπητήριά μας πρὸς τε τοὺς συμπαθεστάτους τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωσίαν ἀνεψιούς τοῦ κ. κ. Ἐμμανουὴλ καὶ Ἀντώνιον Κ. Τσιροπινᾶ, Φώκον, Φαίδωνα καὶ Ἀριστείδην Τιμ. Τσιροπινᾶ, καὶ τῇ λοιπῇ οἰκογενείᾳ τοῦ.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Εἰς τὸ τελευταῖον ἀρθρὸν μου περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀντιπάλων ἐν Γαλλίᾳ ἔδιδον πλήρη, νομιζῶ, εἰκόνα τῆς ὅλης παρατάξεως, ὡς αὕτη τείνει νὰ ρυθμισθῇ διὰ τοὺς Γερμανούς. Ἐκτοτε οὐδὲν ἐμεσολάβησε γεγονός δυνάμενον νὰ ἀνατρέψῃ τὴν βᾶσιν τῶν παρατηρήσεών μου ἐκεῖνων. Τούναντίον αἱ πρὸς ὀρισμένα σημεῖα ὑποχωρήσεις τῶν Γερμανῶν, ἐκτελούμεναι διὰ τὴν μεθοδικωτέραν σύμπτυσιν τοῦ μετώπου αὐτῶν καὶ τὴν εἰς βορρᾶν ἐνίσχυσιν τῶν, ἐνίσχουσαν τὰς γνώμας μου ἐκεῖνας. Ἐπίσης ἡ ἐμφάνισις στρατιῶν εἰς Μπελφόρ καὶ ἡ μονομαρῆ: μέχρι τῆς Β. Θαλάσσης ἐνέργεια τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων τοῦ Βελγίου ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ὀρθῶς ἔκρινον, ὀμιλῶν περὶ ἐνεργείας ἀνεξαρτήτων στρατιῶν αἵτινες θὰ ἐχρησιμοποιούοντο πέραν τοῦ δεξιῦ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ τῶν Γερμανῶν.

Αἱ κινητοποιήσεις αὗται πρέπει νὰ θεωρηθῶσι συμπληρωμέναι ἤδη. Καὶ ἂν δὲν ἤρχισαν εἰσέτι, βεβαίως εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐνάρξεως ἐπιθέσεων καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πρὸς τερματισμὸν μάχης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετώπου μετατραπείσης εἰς μακροχρόνιον ἰδιόρρυθμον πολιορκητικὸν ἀγῶνα, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ. Διότι ἐκεῖ ἐνθα ἐπεξετάθη τὸ μέτωπον εἶνε ἀδύνατος πλέον ἡ ἀνευ ὀριστικῆς μάχης ἐπαφῆ τῶν ἀντιπάλων στρατευμάτων. Καὶ ἐξακολουθῶ νὰ ἐπιμένω, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ παρέσυρον τοὺς κυρίους μαχητὰς ἐκ κακοῦ ὑπολογισμοῦ δεχθέντας

ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΥΓΗΤΕ

Ὁ κ. Σπυρίδων Π. Ἀλεξανδρόπουλος, ἔμπορος ἐν Ἀργεῖ, ὑπέφερε πρὸ μηνῶν ἐκ σωματικῆς καχεξίας, ἣτις εἶχεν ὡς συνέπειαν σφοδρῶς πόνους καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καὶ μίαν τειαυτήν ἀδυναμίαν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ περιπατῇ. Πᾶσαι αἱ διαταχθεῖσαι θεραπείαι δὲν τῷ ἐπέφερον τὴν παραμικρὰν ἀνακούφισιν. Ἐν τούτοις, ἀηλιτισμένος, κατέληξεν ἐκεῖ ἐνθα ὤφειλε ἀρχικῶς νὰ στραφῇ, δηλαδὴ κατέφυγεν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν Καταποτίων Πίνκ. Λίαν εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν.

«Ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας, γράφει ὁ κ. Σπυρ. Ἀλεξανδρόπουλος, ἤμην ἐν ἀδρανείᾳ, συνεπιεῖ τῶν σφοδρῶν πόνων οὗς ἠσθανόμην καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἄκρα. Ὅλα τὰ φάρμακα τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησα δὲν ἐπέφερον τὴν ἐλαχίστην βελτίωσιν εἰς τὴν κατάστασίν μου, καὶ ἔφθασα νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν θὰ ἐθεραπευόμην ποτέ. Εὐτυχῶς ἔσχον τὴν καλὴν ἰδέαν νὰ κάμω χρῆσιν τῶν Καταποτίων Πίνκ. Τὰ καταποτία ταῦτα, ἀπὸ τοῦ πρώτου κυτίου, ἐπέφερον, πρὸς μεγάλην μου εὐχαρίστησιν, αἰσθητὴν καλλιτέρευσιν. Μετὰ τὴν λήψιν δὲ τοῦ ἔκτου κυτίου ἤμην τελείως ὑγιῆς ὡς καὶ πρότερον.»

Διὰ τὴν ἐπιτύχη τῆς πρώτου τὴν ἀνακούφισιν, καὶ τὴν θεραπείαν μετέπειτα, εἶνε ἀπαραίτητον ν' ἀνακαινίσῃ καὶ νὰ πλουτίσῃ τὸ αἷμα τοῦ. Ὅταν τὸ αἷμα παραμένει πτωχὸν καὶ ἀκάθαρτον, ὅχι μόνον θὰ ὑποφέρετε διαρκῶς, ἀλλὰ καὶ αἱ ὀδὸναι ὀσμῆραὶ θὰ χειροτεύουν.

Τὰ Καταποτία Πίνκ καθαρίζονται καὶ πλουτίζονται τὸ αἷμα, ἐξαλείφουν πᾶν νησηρὸν σύμπτωμα.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεία πρὸς ὄρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ ὄρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρθώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι: Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταποτία Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέρουσαν, συμφῶνως τῷ Νόμῳ, τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κύρια συστατικά τῆς σκευασίας τῶν, τὴν θεραπευτικὴν ἰδιότητα αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλά καὶ Σιας, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως καθ' ὀλοκληρίαν ἑλληνιστί.

τοῦτο, μέχρι σημείου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δύνανται τὰ πάντα νὰ διακινδυνεύσουν χωρὶς ὅμως καὶ ἡ ἐκεῖθεν νίκη τῶν νὰ παράσῃ πολεμικὰ ὀφελήματα τοιαῦτα ὥστε νὰ θεωρηθῇ μειωθεῖσα ἢ ἀσφάλεια νέας Γερμανικῆς ὑποχωρήσεως.

Ἀπὸ τῆς ὑποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, τῆς ἀρξαμένης τὴν 4ην Σεπτεμβρίου (ν. ε.), δηλαδὴ ἐντὸς τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν καθ' ἧς διαρκεῖ ἡ ἰδιότυπος μάχη, διεπράχθησαν ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων τὰ ἐξῆς κεφαλαιώδη σφάλματα :

α') Δὲν ἐπετέθησαν εὐθὺς ἀμέσως κατὰ τοῦ κέντρου, ὅποτε ἀναφισθητῶς θὰ διέσπων τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα τῆς δεξιᾶς.

β') Ἐπολογίζοντες τὴν ὑποχώρησιν ὡς ἤτταν ἐρρίφθησαν πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς ἀπορτήτου δι' ἐπιθέσεως ὀχυρωτικῆς γραμμῆς ἣν εἶχον παρασκευάσει οἱ Γερμανοὶ διὰ τὴν ἀποσύρωσιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου στρατεύματα καὶ τὰ στείλωσιν εἰς Ρωσίαν.

γ') Βραδέως ἤρξαντο τὴν ἀπὸ βορρᾶν κυκλωτικὴν κίνησιν.

Εἰς τὰ τρία ταῦτα λάθη, τὰ ὅποια μοιραίως κατέστησαν ἀλληλένδετα, πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ αὐτοβουλία καὶ ἐπίδρασις.

Οἱ Ἀγγλοὶ, ἐνήργησαν πολλάκις, ὡς εἶνε προφανές, κατ' ἰδίαν βούλησιν, μὲ τὴν εὐγενῆ μὲν καὶ γενναίαν πρόθεσιν, ἀλλ' ἥμισυ στρατιωτικὴν, νὰ φανοῦν, ὅτι αὐτοὶ δίδουν τὴν νίκην.

Ἐπειτα, καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς προσεγγίσεως τῶν Γερμανῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Μάγχης, ἠθέλησαν νὰ θέσουν πλὴν τοῦ φραγμοῦ τῆς θαλάσσης καὶ τὰ γενναία στήθη τῶν Γάλλων. Ἐποδοθησύντες δὲ τοῦ κακοῦ ὑπολογισμοῦ περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ μετώπου ἐντὸς τοῦ Βελγίου, οἱ Γάλλοι εἶχον τὴν ἀδυναμίαν νὰ δεχθῶσι σχέδιον τοιοῦτον, ὅπερ ἕκαστος στρατιωτικὸς ἐννοεῖ, ὅτι θὰ ἀπέκρουε κατὰ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νά ενισχυθῆ ἡ Ἀστυνομία

Ἐσημειώθησαν τὰ πρῶτα κρούσματα τῶν πολιτικῶν ρήξεων μεταξύ τῶν πολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν πόλεων. Ἐγένοντο συμπλοκαὶ καὶ ξυλοκοπήματα, ἤσπρασαν κάμαι, ὑψώθησαν ράβδοι καὶ ἐθεάθησαν περίστροφα. Τὰς σκηνὰς ταύτας προκαλοῦν οἱ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀπαλλαγέντες καὶ ἀδέηλωτοι ζητωπόλεμοι. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ὑπῆρχε νόμος διὰ τοῦ ὁποίου νὰ στρατεύεται ἀμέσως πᾶς γενναῖος φιλοπόλεμος. Οὐδὲν ἔθνος θὰ ἔκαμνε ποτὲ πόλεμον. Καὶ οὔτε θὰ ἐξήρχετο τῆς οὐδετερότητος ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία. Ἐπειδὴ ὅμως τοιοῦτος νόμος δὲν ὑπάρχει, καλὸν εἶνε νὰ ενισχυθῆ ἡ Ἀστυνομία πρὶν ξυλοκοπηθοῦν πάντες οἱ ἀστράτευτοι ἥρωες...

Μία εὐγενῆς πρωτοβουλία

Ὁ γενναῖος συμπολίτης κ. Νικόλαος Ἰσιδώρου, ἀφοῦ διέθεσεν ἐξ ἰδίων δρ. 12,000 πρὸς κατασκευὴν τῶν δύο ὠραίων καὶ καλλιτεχνικῶν κωδωνοστασιῶν τῆς Ἀναστάσεως, ἔσχε τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν καὶ διενεργήσῃ ἔρανον πρὸς κατασκευὴν περιβόλου καὶ πλατείας τοῦ ἰδίου ναοῦ. Ὁ ἔρανος δὲ οὗτος ἐπέφερε καλὰ ἀποτελέσματα. Μέχρι τοῦδε προσέφερον ὁ κ. Δημ. Ἀνδρεάδης δρ. 500, οἱ κ. κ. Ν. Βαλμάς, Α. Μ. Μαυρογορδάτος καὶ Ἀλ. Κάπαρης ἀνὰ δρ. 300, οἱ κ. κ. Ε. Λαδόπουλος, Π. Νεγροπόντες, Θ. Ἀράγκης, Βιργίνια Ι. Διακάκη, Γ. Ψιακῆς καὶ Εἰρήνη Πεστεμαλζόγλου ἀνὰ δρ. 100, οἱ κ. κ. Ἰω. Μαρούσης, Ἀδελφοὶ Κουτσοδόνη, Γ. Βελισσαρόπουλος, Ν. Ἀδάμ, Μ. Ἀσημομύτης, Ἀθ. Θραψιάδης, Α. Κρίνος καὶ Γ. Γρέγος ἀνὰ δρ. 50, ὁ κ. Στ. Κωσταράς δρ. 30 καὶ οἱ κ. κ. Ἰω. Δασκαλάκη δρ. 25.

Οἱ τυχηροὶ τοῦ Λαχείου

Οἱ συμπολίται κ. κ. Κ. Χουστουλάκης, ἔμπορος, καὶ Ἰω. Λυκούρης, ἐργάτης, ἐκέρδισαν ἀνὰ 20,000 δρ. ἐκ τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου. Οἱ δὲ κ. κ. Ἰω. Πελέκης, Κ. Ζολώτας καὶ Κ. Παπαδάκης ἐκέρδισαν ὁμοῦ ἑτέρας 20,000 δραχ. Τὸ τελευταῖον τέταρτον ἐξ ἑτέρων 20,000 δρ. δὲν ἐγνώσθη τίς ἐκέρδισεν.

Νέα διδασκάλισσα

Ἡ δεσποινὶς Φραγκίσκα Ἰω. Βενιέρη, θυγάτηρ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου κ. Ι. Βενιέρη, ὑποστάσα ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἀθηνῶν τὰς ἐπὶ διπλώματι τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἐξετάσεις, ἠρίστευσεν ἐπιτυχούσα μετὰ πολλῶν ἐπαίνων. Ἡ νέα διπλωματούχος διδασκάλισσα ἐμαθῆτευσεν ἐν τῇ ἐν Ἐρμούπολει Γαλλικῇ Σχολῇ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἀγίου Βικεντίου δὲ Παύλου καὶ ἐμορφώθη διόντως τό τε ἦθος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Συγχαίρομεν τόσον τὴν ἐπιτυχούσαν εὐπαιδευτον κόρην ὅσον καὶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα.

Εὐρωπαϊκὸν ἐδωδιμοπωλεῖον

Ὁ ρέκτης καὶ φιλοπρόοδος συμπολίτης κ. Διονύσιος Κλάδης ἐπλούτισε τὴν ἀγορὰν τῆς Σύρου δι' ὠραίου καὶ πλουσίου καταστήματος ἀποικιακῶν εἰδῶν μετὰ Εὐρωπαϊκοῦ ἐδωδιμοπωλείου ἐφαμίλλου τῶν Ἀθηναϊκῶν τοιούτων τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται κονσέρβαι, παστά, καπνιστά, ποτὰ, τυριά, πάντα τὰ ὀρεκτικὰ καὶ ἀναψυκτικὰ, κλπ. ἐκλεκτὰ, ἔλα τὰ εἶδη τῶν ἀποικιακῶν κλπ. κλπ. Ὁ κ. Κλάδης ἐστόλισε τὴν Πλατείαν δι' ὠραίου καταστήματος, τὸ ὁποῖον εἴμεθα βέβαιον ὅτι θὰ ὑποστηρίξωσιν οἱ ἡμέτεροι συμπολίται.

Ἀμδρόσιος Αὐγερένος

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ συμπολίτης Ἀμδρόσιος Αὐγερένος, Χίος εὐπατρίδης, βλαστὸς μεγάλης τοῦ τόπου οἰκογενείας, τύπος ἀριστοκράτου, δράσαντος ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ τῆς Ἐρμούπολεως ὅσον ὀλίγοι τῆς ὠραίας ἐποχῆς του νέου. Φιλόκαλος, φιλόμουσος καὶ καλλιθέητος ὑπῆρξεν συνεργάτης ἐπὶ μακρὸν πάσης κοινωνικῆς κινήσεως κατὰ τοὺς ἀλησμόνητους χρόνους τῆς ἀκμῆς τοῦ τόπου.

βάθος ἢ συνειδήσις τοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιτελείου.

Οὕτω ἢ παράταξις συνετελέσθη μέχρι τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον τὴν εὐρίσκομεν σήμερον.

Καὶ βλέπομεν σπασμωδικὰς τινὰς ἐνεργείας, αἵτινες πᾶν ἄλλο πλέον δεικνύουσιν ἢ συνοχὴν ἐνεργείας μὲ ἓνα σαφῶς προδιαγεγραμμένον σκοπόν. Τοιαύτη καὶ ἡ ἀνακατάληψις τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἀνοχυρώτου πόλεως τῆς Αἰλλης, τοιαύτη καὶ ἡ ἐκείθεν ἀσθενεσάτη δι' ἔθνοφρουρῶν ἀντίστασις, ἥτις μοιραίως ἐπήνεγκε καταστροφὰς εἰς τὴν πόλιν περιελθοῦσαν μετὰ μάχην εἰς τοὺς Γερμανοὺς.

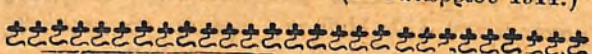
Τοιαύτης σημασίας καὶ ἡ προάσπισις μερῶν τὰ ὁποία ἀποτελοῦσι διὰ τὴν Γαλλίαν ἀσήμαντα πολεμικῶς μέρη καὶ ἀχρηστα διὰ τὴν Γερμανικὴν κατοχὴν ἐφ' ὅσον αὕτη θὰ ἐκρίνετο ὡς συνδυαζομένη μὲ τὴν ἐναντίον τῆς Γαλλίας ἐνεργείαν.

Διὰ τοῦτο ἐξίσταται τις, πῶς οἱ Γάλλοι παρασυρθέντες ἕως ἐκεῖ ἐπάνω ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, δὲν ἐσκέφθησαν ἐγκαίρως νὰ ἀποφύγωσιν ἐπαφὴν κατὰ μέτωπον μετὰ τοῦ ἐχθροῦ παρὰ τὰ Βελγικὰ σύνορα. Εἶνε βεβαίως ἐνδείξεις ταιαύτης προθέσεως ἢ μὴ Γαλλικὴ προέλασις νοτιώτερον τῆς γραμμῆς Μπετὺν μέχρι τοῦ Βελγικοῦ Ρουμπαί. Ἀλλ' οἱ στρατιωτικοὶ, οἱ μελετῶντες τὰ πράγματα καὶ μὴ θέλοντες νὰ ἴδωσι τοὺς Γάλλους ἐπιχειροῦντας παρακεκινδυνευμένην ἐνεργείαν, θὰ ἠδύναντο νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ὁ Γαλλικὸς στρατὸς, ἀπαλασσόμενος τῆς ἀπαισίας ἀγγλικῆς ἐπιδράσεως, θὰ ἔκρινε στρατηγικώτερον τὰ πράγματα καὶ θὰ ὑπεχώρει ἄνευ ἀπωλειῶν καὶ ἄνευ κινδύνων καὶ μὲ ἀσφαλῆ διὰ τὸ μέλλον τὴν κίνησιν του εἰς τὴν γραμμὴν ἣν τὰ πράγματα δεικνύουσι καὶ περὶ ἧς ὁμίλησα ἤδη. Εἶνε δ' ἡ γραμμὴ αὕτη ἢ ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ κόλπου τῆς Ἀμπεδίλλα ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σὸμ καὶ καθ' ἕλην αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸ Ν. Α. μέρος διαρροὴν μέχρι τῆς Ἀμιένης καὶ ἐκείθεν μέχρι τοῦ Μονδιδιὲ μὲ στήριγμα κατωτέρω τὸν Οὐάξ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔπειτα τῆς σημερινῆς παρατάξεως.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι τοῦτο θὰ ἀπετέλει διὰ τοὺς Ἀγγλους ἀφορμὴν ἀνησυχίων. Εἶνε ἀληθές ὅτι τὰ στενὰ ἀπὸ Καλαὶ μέχρι Δόβερ δὲν θὰ εἶχον εὐχερῆ τὸν διάπλουν. Ἀλλ' εἶνε καὶ ἀναμφισπόδητον συγχρόνως, ὅτι τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα διὰ τῆς παρατάξεώς των ταύτης θὰ ἠδύνατο νὰ κερδίωσι χρόνον μακρὸν ἀμύνης ὑποδοηθόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος καὶ τῶν φυσικῶν ἀνωμαλιῶν τῆς γραμμῆς ἣν ἐχάραξα εἰς παράταξιν. Ἐὰν δὲ καλῶς ἐνθυμοῦμαι, τὸ Γαλλικὸν Ἐπιτελεῖον, κέρδος χρόνου ἐπιδιώκει, ὅπως κριθῆ καὶ ὁ μεταξὺ Ρώσων καὶ Γερμανῶν ἀγών. Νῦν καὶ ἐὰν ἐξαναγκάσωσιν οἱ Γάλλοι τοὺς Γερμανοὺς εἰς ὑποχώρησιν, ἔστω καὶ μέχρι νέας γραμμῆς πρὸς τὸν ποταμὸν Μᾶξ ἐν Βελγίῳ, οὐδὲν ἔχουσι νὰ κερδίωσιν οὐσιαστικῶς. Οὔτε ἡ μάχη κρίνεται ἐν τῷ συνόλῳ τῆς. Ἀλλ' ἂν μένοντες ὅπου εὐρίσκονται δὲν ἀναγκάσωσιν τοὺς Γερμανοὺς εἰς ὑποχώρησιν, δίδουν οὗτοι ἀσκόπως ἀγῶνα σχεδὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων. Καὶ τοῦτο χάριν μονομεροῦς φιλικῆς συγκαταβάσεως καὶ ἱποτισμοῦ ἀπέναντι τῶν Ἀγγλῶν. Ἀλλ' οἱ Γάλλοι πολεμοῦν ἐπὶ σχεδίου τείνοντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν γαλήνην τοῦ ὕπνου τῶν ἐν Λονδίνῳ ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν τῶν Γερμανικῶν ἀεροπλάνων; Οὕτω τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐκ τῆς στρατηγικῆς ἐρεῦνης τῶν πραγμάτων.

Μεγάλα δὲ προβλήματα ἤρτηνται πρὸς λύσιν τῆς σημερινῆς παρατάξεως τῶν ἀντιπάλων. Ἀλλὰ περὶ τούτων εἰς ἄρθρον τὸ ὁποῖον θὰ μοι ἐπιτραπῆ νὰ γράψω εἰς προσεχῆς φύλλον.

(4 Ὀκτωβρίου 1914.)

ΜΙΧΑΗΛ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
ΜΑΡΙΚΑ Δ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης καὶ ἀριστος ἰατρός τῆς πόλεώς μας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ καὶ ἡ συμπαθὴς δεσποινὶς ΜΑΡΙΚΑ Δ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ἔδωκαν ἀμοιβαίαν δι' ἀρραβῶνος ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὸ «Βῆμα» συγχαίρει αὐτοὺς καὶ εὐχεται ταχείαν τὴν τέλει τῶν γάμων των.

Ἠγγέθη τηλεγραφικῶς ἐκ Μολάων ὁ αἰφνῆδιος θάνατος τοῦ καλοῦ συμπολίτου καὶ βιομηχάνου Χρηστοῦ Μουχτοπούλου, ὅστις εἶχε μεταβῆ χάριν ἀναψυχῆς εἰς τὴν ἰδιαίτεράν αὐτοῦ πατρίδα. Ὁ θάνατος τοῦ καλοῦ τούτου συμπολίτου ἔθλιψε πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν καὶ ἐκτιμήσαντας τὰς καλὰς καὶ πολλὰς τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὰς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θέλει ὁμιλήσει ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος «περὶ ὀφθαλμοῦ».

— Ἀφίχθεις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς Ὑποδιευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας ὁ Μοίραρχος κ. Νικ. Λυκάκης.

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Νικ. Ἀλεξάνδρου, Πρόξενος τῆς Σουηδίας, ὅστις ἀπῆλθε καὶ πάλιν ἐκεῖ δι' ὀλίγας ἡμέρας.

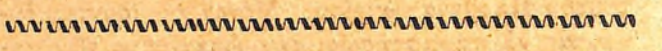
— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀλ. Πάρρης, ἔμπορος.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Θ. Πετροκόκκινος, Διευθυντῆς τοῦ «Νεωρίου Σύρου».

— Ἡ ἐρίτιμος κυρία Μαρία Γιαννικόγλου προσέφερε εἰς τὸν Ὀμίλον τῶν Προσκόπων δρ. 50.

— Ἀφίκετο ἐπ' ἀδείᾳ ὁ ὑπαξιωματικὸς τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς κ. Σπ. Μπιφένος.

— Ὁ Κινηματογράφος τοῦ κ. Ξανθάκη ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρῶνῃ πολὺν κόσμον μὲ τὰς ὠραίας ταινίας του.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :

ΑΘΗΝΑ-Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Βόλος, Ἡράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Μιτυλήνη, Πάτρα, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος, Σύρος, Τρίπολις, Χανία, Χίος.

Ἐν Τουρκίᾳ: Κωνσταντινούπολις, (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἀλεξάνδρεια, Κάιρον.

Ἐν Δουβλίῳ: (22 Fenchurch Street).

Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσός.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ἐν Λήμνῳ (Κίστηρον), καὶ Κερκύρῳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπονιέ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βερουγγ, Σ. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης Βαρώνος Α. δὲ Νεφλίς, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι: προεφορῆσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματικὰς ἐντολὰς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιτολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας ἰσμοὺς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρονομετρητικῶν διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦς δια τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταπομιθῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαίτεράν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον

“ΜΑΖΕΣΤΙΚ”

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτου μας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΝΗ

ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.

Ἄκρα περιποίησης καὶ καθαριότητος. Ὑλικά ἀριστα.